

E normal să vrei ca economiile tale (sumele rămase din venituri după ce ți-ai acoperit cheltuielile curente) să fie în siguranță. Cele mai sigure plasamente monetare sunt considerate cele în titluri de stat și poți avea acces la aceste instrumente fie prin intermediul unei bănci fie cumpărându-le prin bursă. Mai multe despre **titlurile de stat**, [aici](#).

Dacă nu dispui de sumele necesare achiziționării titlurilor de stat și ai aversiune la [risc](#), îți poți depune apoi banii într-un depozit la termen, garantat în sistemul bancar în limita unui plafon. În acest moment, în România, plafonul de garantare al economiilor din bănci este de 100.000 de euro pentru fiecare depunător (persoană fizică) la o bancă.

Câștigurile se măresc pe măsură ce ești dispus să-ți asumi riscuri mai mari și să accepți că e posibil să pierzi [bani](#). De aceea, poți lua în calcul să plasezi banii de care, eventual, te-ai putea lipsi o vreme în alte instrumente, fără ca aceasta să afecteze stabilitatea ta financiară.

Acțiuni la bursă. O [acțiune](#) acordă drept de proprietate asupra unei părți dintr-o societate comercială, mai exact din capitalul ei. Atunci când o societate obține profit, acționarii (cei care dețin acțiuni) pot decide să-l folosească pentru extinderea firmei sau să-l împartă. Acționarii obțin astfel dividende. Acțiunile se vând și se cumpără prin instituția denumită bursă; variațiile de preț pot aduce câștig deținătorului (dacă le-a vândut cu un preț mai mare decât cel de cumpărare) dar și pierderi. De ce crește prețul unei acțiuni? Din diferite motive, dar în special pentru că a crescut interesul investitorilor pentru acea firmă, profitul acesteia sau interesul de a fi preluată. Însă în vremuri de criză financiară care afectează economiile țărilor și investitorii nu mai au încredere în acestea, valoarea acțiunilor poate scădea puternic.

Obligațiuni ale companiilor. Deținătorii de astfel de obligațiuni primesc dobânzi pentru investiția financiară făcută și uzual acestea sunt superioare dobânzilor bancare fiind în general legate de un indice interbancar de referință (ROBOR, EURIBOR). Obligațiunile pot fi cotate la bursă, la un preț care poate să fluctueze în funcție de evoluția dobânzilor din piața monetară și a apetitului de risc al investitorilor. De asemenea, există riscul ca emitentul obligațiunilor să dea faliment și astfel investitorul în obligațiuni (de fapt creditorul firmei) poate recupera foarte greu sau chiar deloc banii.

Fonduri mutuale. Administratorul unui fond mutual strânge banii pe care mai mulți investitori doresc să îi investească dar n-au expertiza necesară sau sumele minime impuse de diferitele categorii de plasamente. Investitorii primesc în schimb titluri de fond, cu speranța că aceste titluri își

vor crește valoarea în timp. Fondul va investi la rândul său banii respectivi (plasează bani în depozite bancare, cumpără obligațiuni, acțiuni) pentru a obține un [portofoliu](#) cât mai diversificat pentru participanți. Există trei mari tipuri de fonduri, în funcție de gradul de risc asumat de fiecare investitor.

Fondurile monetare. Acestea folosesc banii investitorilor și-i plasează în depozite bancare (cu dobânzi mai avantajoase decât dacă ai investi individual) sau cumpără titluri de stat (care sunt, în general, mai puțin accesibile marelui public).

Fonduri de investiții în acțiuni. Plasează banii investitorilor în acțiunile firmelor din țară sau din alte state. Valoarea unui astfel de fond poate crește sau scădea rapid pe perioade scurte de timp, dar, în general, aceste fonduri dau câștiguri importante, peste nivelul inflației, de-a lungul timpului.

Fondurile diversificate, o combinație a celor două, plus componenta de obligațiuni. Fondurile de mai sus se mai numesc și fonduri deschise, investitorii putând să cumpere titluri și să retragă liber. Mai există și așa-numitele **fonduri închise**, care fac emisiune/răscumpărare de titluri o dată pe an sau deloc (pot fi cotate însă la bursă) și care, în general, sunt mijloace de investiții cu risc mai mare.

Comisia Națională a Valorilor Mobiliare

Activitatea desfășurată pe piața investițiilor este reglementată și supravegheată de o instituție a statului, denumită Comisia Națională a Valorilor Mobiliare. Dacă dorești să știi mai multe despre aceasta, găsești mai jos adresa de internet: <http://www.cnvmr.ro/>

Această comisie a realizat și un [Ghid al investitorului în valori mobiliare](#).

De reținut!

Chiar dacă, în general, titlurile financiare se cumpără de pe piețe reglementate de autorități, aceasta nu înseamnă că investițiile sunt garantate. Regula de aur a investițiilor este să le diversifici, pentru ca astfel să diminuezi riscurile. Nu pune toate ouăle într-un singur coș!

Pentru mai multe informații, accesează rubrica [Întreabă expertul](#).